

There are no translations available.

Тороп С.О.

Біолог, краєзнавець

м. Нікополь, Україна

[Біографія](#)

Матеріал надано в авторській редакції

«Аненербе» на Нікопольщині

Встановлюючи на тимчасово окупованій території «новий світовий лад» гітлерівці навіть не сумнівалися, що пришли в ці землі назавжди. У кабінетах міністерств і відомств III Рейху активно розроблялися проекти заселення «великого простору на сході» німцям-колоністам, господарського використання ними родючих ґрунтів, корисних копалини і природних багатств завойованих областей. Не забули і про вирішення проблеми «неповноцінних народів», більшості представників яких відводилася не завидна роль.

Прямий стосунок до багатьох з цих проектів мала «Аненербе» - науково-ідеологічна організація нацистів, яка знаходилася під патронатом самого рейхсфюрера СС Генріха Гімmlера. Нікопольщині та прилеглим до неї землям в планах гітлерівських ідеологів від науки відводилося далеко не останнє значення.

«Спадщина предків»

Ідеологічну основу «Аненербе» («Спадщина предків») заклав професор Герман Вірт, який видав в 1928 році книгу «Походження людства». Він стверджував, що у витоків людства стояли дві протораси - гондванічна (раса півдня, нижча) і нордична («духовна раса півночі», вища). У 1933 році (незабаром після приходу нацистів до влади) Віртом була організована однойменна виставка в Мюнхені, оформлена у відповідному дусі.

Її головними експонатами стали зібрані з усього світу рунічні письмена, найдревнішим з яких, за оцінкою професора, було близько 12 000 років. Виставку «Спадщина предків» відвідав сам Генріх Гімлер. Рейхсфюрер СС був уражений «наочністю висновків про перевагу нордичної раси». Ще б, адже агресивна по відношенню до багатьох народів Європи доктрина націонал-соціалістів потребувала відповідного ідеологічного та історичного обґрунтування.

10 липня 1935 року за ініціативою Генріха Гімлера, расолога Ріхарда Даре і професора Германа Вірта було засновано «Аненербе» - науково-дослідне товариство по вивченню германської праісторії. Його штаб-квартира розмістилася в місті Вайшенфельд (Боварія). Організація діяла настільки успішно, що вже в січні 1939 року Генріх Гімлер включив «Спадщину предків» до складу СС, а її керівники (історик Вольфрам Зіверс, який отримав звання штурмбанфюрера, а також професор Вальтер Вюрст) увійшли до штабу рейхсфюрера, який офіційно проголосив СС «головним захисником нордичної раси в духовному і генетичному планах».

Рейхсфюрер СС Генріх Гімлер

Фото: www.topyaps.com

У 1940 році в «Аненербе» був створений Інститут прикладних військових досліджень. Він мав ряд відділень: відділення математики (керівник - Бозек), досліджень пектрина (керівник - доктор Плетнер, лектор Лейпцігського університету), дослідження проблем хімічної війни (керівники - професори Брандт і Беккенбах), експериментів по впливу на людину низьких температур (проводилися в концтаборах, керівник - доктор Рашер, штабний лікар ВПС), досліджень раку (керівник - професор Хірт, якому уперше вдалося вивести ракову клітину і знищити її завдяки своєму методу лікування).

Срібне кільце «Мертва голова» - неофіційна вища нагорода офіцерів СС

У 1938-1941 роках під егідою «Спадщини предків» з метою вивчення і збору «певного

матеріалу» були організовані археологічні експедиції на Близький Схід, на Тібет, в Піреней і Південну Америку. Слід сказати, нацистам вдалося за відносно короткий термін притягнути до співпраці з «Аненербе» багатьох дійсно талановитих і навіть видатних німецьких вчених того часу. Проте, враховуючи ідеологічний характер організації, усі зроблені ними відкриття і знахідки повинні були підноситися під певним пропагандистським соусом. Вони повинні були зайвий раз засвідчити перевагу «духовної раси Півночі» перед «іншими дикими племенами», довести «велику цивілізаційну місію істинних арійців» і так далі. Подібні завдання ставилися і перед експедиціями «Аненербе», які відвідали нашу землю в період гітлерівської окупації Нікопольщини.

Слідами короля готів

Услід за наступаючими на схід колонами частин Вермахту на зайняті ними території вирушали і гітлерівські ідеологи від науки. Багато хто з них зв'язував з багатими історичними пам'ятниками і древніми похованнями землями Придніпров'я далекосяжні цілі. Звичайно ж, пошуки «слідів протоарійських цивілізацій» і доказів відомої теорії незмінно були завданням номер один. Райони, в яких належало провести археологічні розкопки і дослідження заздалегідь ретельно картографувалися, причому на такі карти скрупульозно наносилися населені пункти, народні та історичні назви найбільш значимих місцевостей, історичні об'єкти, найдрібніші річки, озера, мости, дороги, греблі.

До досліджень, які розгорнулися в Придніпров'ї, були залучені археологи, антропологи, фахівці з рунічних письмен і готської культури з Мюнхена, Лейпціга, Дрездена і Берліна. Особливий інтерес історики в чорній уніформі СС проявляли до слідів перебування на Нікопольщині і на суміжних з нею територіях готських племен. Як відомо, в I столітті нашої ери на південному узбережжі Балтики, заселеному венедами, виникла нова, Вельбарсько-Цецельська культура з елементами, які вказували на скандинавський вплив.

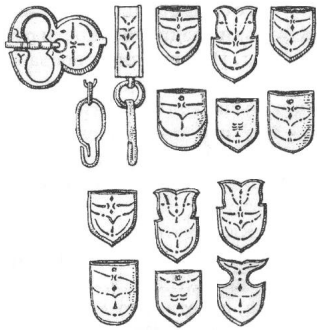
У II столітті нашої ери германомовні племена почали масштабну експансію на південь. У 184 році н.е. готи (гревтуни і тервінги) з басейну річки Вісли вторглися в Північне Причорномор'я і у впертій боротьбі отримали перемогу над сарматами, відтіснивши їх за Дон. Близько 250 року н.е. готи зайняли Приазов'я, захопили і зруйнували місто Танаїс, заснували свою державу, яка проіснувала до IV століття н.е. Сучасним історикам відомі

наступні імена правителів, виниклої в Північному Причорномор'ї держави готів: Хісарна (184-217 рр. н.е.), Нідала Балт (218-250 рр. н.е.), Кнів Балт (251-283 рр. н.е.), Хельдеріх (283-317 рр. н.е.), Гіберіх (317-350 рр. н.е.). Найбільшої могутності вона досягла при синові Гіберіха Германаріху Балті (350-376 рр. н.е.). За словами римського історика Іордана, який звеличив його, в цей період «королівство» готів займало велику частину Великої Сарматії. В той же час все той же історик відмічав, що влада Германаріха над скореними народами була короткочасною. З ім'ям Германаріха пов'язана і заснована в пониззях Дніпра столиця готського «королівства» - місто Данпарштадт.

Готський воїн IV ст. н.е.

Пошуки легендарної столиці короля готів притягнені «Аненербе» археологи вели від південного краю острова Хортиця до околиці міста Нікополя (район Новопавлівки). Гітлерівська пропаганда намагалася притягнути до цієї події велику увагу. Досить сказати, що тільки в 1942-1943 роках в Німеччині видавалося не менше десятка спеціалізованих археологічних журналів - віддрукованих на гарному папері, нерідко з кольоровими фотографіями і багато ілюстрованими вкладишами.

Предмети з жіночого готського поховання III-IV ст. н.е. у Криму

Роботам, які велися у Придніпров'ї, іноді присвячувалися цілі розвороти. Не були обійдені увагою «Спадщини предків» й інші археологічні культури, які колись мешкали на берегах Дніпра. Усі більш-менш цінні знахідки підлягали негайному вивезенню до Німеччини, бо вони могли пролити додаткове світло на вивчення історії, попередників «істинних арійців» III- го Рейху. Згідно висуненої професором Віртом теорії, нащадки давніх вищої і нижчої проторас розсіялися серед виниклих пізніше різних племен і народів.

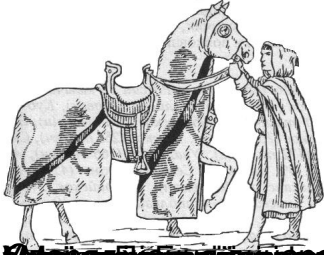
Щоб визначити, представники якої раси (гондванічної або нордичної) переважали в тій або іншій культурі, належало проводити відповідні виміри знайдених в давніх похованнях черепів.

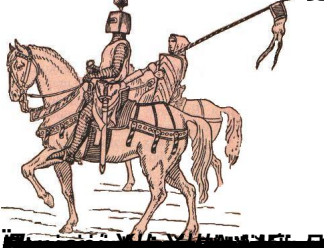
[Аненербе на Нікопольщині](#) [Чортомлик](#) [Митчелі](#)

[Аненербе на Нікопольщині](#) [Чортомлик](#) [Митчелі](#) [Ужгород](#)

[Аненербе на Нікопольщині](#) [Чортомлик](#) [Митчелі](#) [Ужгород](#) [Львів](#)

[Аненербе на Нікопольщині](#) [Чортомлик](#) [Митчелі](#) [Ужгород](#) [Львів](#) [Київ](#)

~~...через сайт «Аненербе» на Нікопольщині~~

[У різних фронтів наявний матеріал цього сайту активне посилання на сайт оборядкове](#)